

Tolminski glas

Lelo II. - Štev. 7 GLASILO TOLMINSKIH DOMOBRANCEV Tolmin, 17. feb.

Šest resnic

1. Da je komunizem. Osvobodilna fronta ni ne osvobodilna ne fronta, ampak samo komunizem. Ni ne svobode ne tovarištva ne enakopravnosti ne pravice. Pod temi lepimi in slepivimi imeni se skriva goli in pravi komunizem.

2. Da je komunizem največje zlo našega časa, ki po svoji okrutnosti, zločinčnosti in grozodejstvih daleč prekaša vse druge kvarne sisteme in je za ljudstvo v vsakem oziru največja nesreča.

3. Komunizem ni samo brezverski, je proti verski: ni brez Boga, je proti Bogu. Na vsak način hoče iztrebiti vero s sveta ter pomesti z vsem, kar je nadnaravnega ter ustvariti raj na zemlji. To so komunisti pri nas dokazali s tem, da so pomorili 39 slovenskih duhovnikov. Mi ne poslušamo in ne verjamejo lažem, mi gledamo na dejstva: „Iz njih sadu jih boste spoznali.“

4. Komunizem je internacionalen, torej ne nacionalen in ne naroden. Zato mu niso svete meje domovine in mu ni pri srcu bodočnost naroda. Zato ni čudno, da nismo še nikdar slišali, zavpiti komuniste: „Naj živi moja domovina!“ Zato doslej še nismo brali v komunističnih letakih: „Bog te živi, slovenska zemlja!“

5. Komunizem si nadene angeljsko lice, zato lahko zvodi in slepi celo množice. Njegova propaganda je izvrstna, njegove laži kakor opij. Zlorablja narodni čut naših ljudi, ko jim obljublja svobodo. Zlorablja socialni čut delavca, ko mu obljublja enakopravnost. Zlorablja verski čut, ko venomer ponavlja: Vera je svobodna, mi nismo proti veri. In omahljivci verjamejo tem lepim in slepljivim besedam ter drve za njimi v pogubo. Menda pač ne vedo ali pa ne marajo vedeti, da je Stalin v svoji knjigi: Otroške bolezni komunizma zapisal: „Treba se je posluževati vseh sredstev, da dosežemo svoj cilj.“ In komunizem se pri nas res poslužuje vseh sredstev pri svojem zločinskem boju.

6. Kdor še podpira komuniste pri nas, jih zagovarja, jim na kakršen koli način pomaga, greši pred Bogom in narodom! Zastonj se bo opravičeval!

Kri mučencev, seme bodočnosti

V ponedeljek 12. t. m. ob osmi uri zvečer je zločinska roka terenca z brzostrelko umorila dva idealna in požrtvovalna fanta, domobranska poročnika v Saloni, Kosa Bogdana in Franca Zupana, ko sta nič hudega sluteča sedela pri večerji. Ta strašen greh Salone je in bo neodpustljiv. Kazen, ki je zaradi tega že in bo še prišla nad njo, ne bo nikdar dovolj velika, da bi z njo mogli odkupiti dvoje tako idealnih in vroče slovenskih življenj.

Mladima poročnikoma, ki sta postala žrtvi komunistične bestialnosti in zahrbtnosti, bo naš narod ohranil večni spomin, greh Salone pa bo še poznim rodovom v opomin, v tako strašen opomin, kot je bil Kristusov Jeruzalemu.

Bilanca navdušenja za OF

Bil je vrl mož. S pridnim delom si je pridobil lepo ženo. Dobil je tudi zgledno družico. Za pot skozi življenje. Bog je njun zakon blagoslovil s kopico otrok, ki sta jih vzgajala v ljubezni do Boga in domovine. Petindvajset let sta težko prenašala bol svojega naroda. S hrepenečim pogledom sta kot nekoč Gregorčič gledala proti nebu in čakala, da vzide zvezda svobode.

Pa so nekega večera potrkali na vrata tega veljaka in poštenjaka tuji ljudje, ki so začeli tako lepo govoriti o velikem osvobodilnem gibanju, ki je zajelo ves narod in od katerega edinega morejo Slovenci pričakovati svobode in srečnih dni. Ubirali so vse tiste strune, za katere je bilo njegovo srce vse življenje tako silno občutljivo: narodna in verska svoboda, socialna pravičnost in vseslovanska misel. Za prvim obiskom je sledil še drugi in tretji in med razgovori so glasniki OF začeli vedno bolj povdarjati tudi velike osebne koristi, ki jih bo naš možak imel od sodelovanja s tem gibanjem. Tu in tam je padla tudi grožnja na račun tistih, ki bi v tem trenutku „stali ob strani in pustili narod na cedilu“ in bi morda šli celo tako daleč, da bi podpirali ali zagovarjali „belo gardo“, tisto strašno spako, o kateri naš veljak še nič ni vedel, razen to, kar je OFarska propaganda o njej govorila.

In odločil se je, da bo z vsemi silami podprl OF in njeno vojsko. Postal je eden najboljših idealnih in požrtvovalnih terencev OF. Daroval je za svobodo naroda denar, blago in tudi otroke; nekaj fantov je poslal k narodni vojski, dve dekleti pa k partizanski tehniki... In delal in žrtvoval je v nadi, da bo doba žrtev le kratka in da bo s temi hipnimi žrtvami veliko pripomogel narodu do svobode, sebi in svoji družini pa do večje veljave v novi dobi.

In mož je delal in delal in druge silil k delu in žrtvam in dan za dnem čakal na velike sadove svojega dela.

In sadovi niso izostali:

Njegov dom požgan. En fant mu je padel pri tolovajih. Drugi fant je prišel oni dan na dopust in svojemu očetu dopovedoval, da je vera opij, da ni Bog ustvaril človeka, ampak da je človek s svojo domišljijo ustvaril Boga. Tudi eno dekle je prišlo nekega večera v posete v moški obleki, s pištolo in bombami. Spremljal jo je „tovariš“ prav zelo sumljive zunanosti. Predstavila sta se krščanskemu očetu kot ženin in nevesta, ki se želita v kratkem vzeti „pod smreko“. Oče je ugovarjal, češ, da ni svoje hčere za take reči poslal „k tehniki“. Ženin je bil v zadregi, kakor da ne ve pravega opravičila, zato je pa hčerka začela očeta obkladati z očitki nazadnjaštva, ki mu ne da razumeti novega časa in novih moralnih nazorov. Opevala je

(Nadaljevanje na tretji strani).

France Bevk po svojem lastnem opisu

„Nikoli nisem občutil ljubezni do te zemlje, prej mržnjo“

(France Bevk, Lj. zv., leta 1926., str. 465)

Eden najbolj vidnih voditeljev zločinske OF na Primorskem je France Bevk in njegovo ime so naši komunisti pred letom dni, ko zločinsko delovanje istega še ni bilo razkrito in je

istočasno je zapeljal še dve mladoletni dijakinji. In že v onih delinskih letih je skoraj zadušil svojo gospodinja ker - kot to trdi sam - *le kdor postane morilec, laško spozna in umeje*

Tudi glede morale ima kaj čudne pojme. Kot pravi Bevk, je spolnost blagoslov človeške družbe. Dela človeka sužnja in gospodarja, dobrotnika in zločinca (Ravno tam, str. 38). Zato ni čudno, da ima Bevk dvanajst priznanih nezakonskih otrok. Kjerkoli je bival več kot dva meseca, je pustil potomca in to od Ljubljane in Most do Cerkna in Gorice. Preživljanje ljubljanske kopice je napravil Pisateljskemu društvu v Ljubljani. V enem samem mesecu je imel v Gorici kar štiri otroke, poleg zakonskega še nebogljjenčka v Rastellu in dvojčka na gradu.

Opis njegovega življenja je najbolj ogaben pamflet na moralo, kolikor ga sploh premore slovenska literatura, zato ni čudno, da je naš največji pisatelj Ivan Pregelj vzkliknil: „Ali nima drugih potreb, da se brezstidno v demonu razgalja Jereb!“ (Jereb je namreč Bevkovo pesniško ime.)

Neverjetno zanimivi so Bevkovi odnosi do slovenskega naroda. V svojem življenjepisu je zapisal dobesedno: „Nikoli nisem občutil ljubezni do te zemlje, prej mržnjo.“ (Beg pred senco v Lj. z. str. 465) Priznati moramo, da je Bevk ostal tej vodilni misli do skrajnosti zvest. Le kdor nima niti trohice ljubezni do svojega naroda, le kdor svoj narod iz vsega srca mrzi, lahko tako uničuje svoj rod, kot to dela Bevk. Požgani domovi, izropane kmetije, tisoči grobov slovenskih sinov so neme pričje te Bevkove mržnje in sovraštva do svojega rodu in svoje zemlje. Ne čudimo se torej, ko sam priznava, da je strašen človek, da sam sebe ugonablja. (Lj. z. str. 37.) Mi bi samo to dostavili, da bolj kot samega sebe, ugonablja naš ubogi slovenski narod, tako, kot ga more le suženj demona in hlapec hudičev — France Bevk.

FRANCE BEVK. - Po njegovem naročilu narisal L. Spacapan

OF še skrivala svoj pravi komunistični obraz in si nadevala krinko narodnega gibanja, izrabljali in se za njim skrivali, češ, OF ne more biti komunistična, saj ima v svojih vrstah celo pisatelja Bevka. V tem zadnjem letu se je Bevk do golega razgalil in pokazal vso zlobo kevoločnih komunistov. Ker se kljub vsem svojim grozodejstvom ima za komunističnega apostola in si upa vsak dan na najbolj ogaben način napadati naše najbolj vidne može v svojem onemoglem srcu in pljuvali na naše najbolj svete ustanove, kot so cerkev, vera in njeni predstavniki, slovenka šola in učiteljstvo, naj podamo njegovo moralno podobo, njegov življenjepiš, ki ga je sam napisal in ga priobčil v Ljubljanskem zvonu pod naslovom Suženj demona in Beg pred senco v letih 1925-26, da ne bo kdo trdil, da mečemo blato na komunistične voditelje.

Še komaj petnajstletni študent je živel v prešuštvu in divjem zakonu s petinštirideset let staro gospodinja;

življenje. „Slišal sem grgranje, videl sem bele pene na ustih, telo se je zvijalo. - Prijatelj jo je rešil in moral sem jo izpustiti. Njen spačeni obraz je omahnil, zdrknila je na blazino in skoraj sem postal morilec ženske. Moje sovraštvo do nje je bilo tem večje. Sovražil sem jo zato, ker me je zavedla na stezo morilcev.“ (Tako piše Bevk o sebi v Ljubljanskem zvonu l. 26. str. 749.)

Če je že kot mlad, nedorastel študent mislil, da človek prej ne more postati popolen in ne more razumeti življenja, predno ne postane morilec, in če z neko naravnost divjo naslado opisuje svoj prvi zločin, ni čudno, če v sedanjih težkih letih umira na tisoče in tisoče nedolžnih slovenskih sinov in hčera pod vodstvom njegove zločinske roke. Le najbolj divji bratomorilec more trditi to, kar trdi Bevk o sebi, da dokler človek ne postane morilec, ne ve kaj je življenje. (Pod naslovom Beg pred senco v Lj. z. 1926 str. 53).

Krimska konferenca

Konferenco Roosevelta, Churchilla in Stalina, ki se je te dni končala, so imenovali krimsko konferenco. Na njej so razpravljali o bodčem miru in o razdelitvi Evrope. Konferenca se je vršila v mestu Jalta na Krimu. Iz tega, da so doleteli dan prihodnje konference na 22. april, in iz tega, da so precej govorili o «širši demokraciji», moremo nedvomno sklepati, da niso prišli do nikakih pozitivnih zaključkov. Ko se bo o tej konferenci zvedelo kaj več, se bomo že še povrnili k njej.

Po Evangeliju...

Poberi se, satan! (Mat. 4., 10.)

Kdo bi si ne želel hirane, kadar je lačen? Kdo bi takrat ne spremenil kamnov v kruhi, če bi te mogel! Kdo bi se ne vrget z vrha templja, ako bi bil prepričan, da se mu nič ne zgodi? Kako imenitno bi bilo plavati po zraku iz višav v nižave, kakor včasih v sanjah... Či bi nas občudovali. Bili stavljene kraji prostirane krajevstva, — kako imenitne so te reči!

Toda Kristus jih je odločno odklonil, ko mu jih je skušnjavec ponujal: Poberi se satan! V ničemer ni hotel biti odvisen od njega, ki je lažnik ubijalec od začetka, tudi takrat ne, ko mu je ta predlagal samo na sebi dobro in lepe reči. Kaj šele, da bi pred njim pokleknil ter ga molil! Takrat je njegovo srce posebno vzkipelo v srdu: Poberi se!

Tudi danes skuša satan in njegovi hlapci vpreči v službo naše verno ljudstvo s tem, da ga skuša zapeljati in pritegniti k sebi na vse razne načine: da mu občuduje in ponuja samo na sebi celo dobre reči, tiste zlasti, po katerih ljudje najbolj hrepene: Nič več davkov! Delavec bo ukazoval! Ljudstvo bo delilo pravico, svoboda narodu! Kdo bi se ne ogret za vse to?

Vseh teh stvari se satanski komunizem poslužuje kot sredstva, da bi si pridobil množice. Preberite in premislite še enkrat ta stavek! Kaj je mar mednarodnemu komunizmu narodnost, kaj sreča in blagostanje kmeta in delavca: Krava revolucija, uničenje morale in reda, svoboda pehta, to prijatelji, to je njegov cilj.

Zato pa v nobeni reči sodelovanja s komunizmom! Tudi v tistih ne, ki so same na sebi dobre. Odločno odklanjamo vse, kar ponuja komunizem: njegovo svobodo — vere in — morale, njegove šole in krščanski nauk, njegove predstave in prireditve, njegove časnike in pesmi, njegovo — ljubezen in podporo revežem. Vse odklanjamo, tudi blagostovnjeno vodo, če bi nam jo ponujal, že zato, da mu ne damo potuše. In čimbolj nam bo obetal vse mogoče in nemogoče reči, samo da pred njim pademo in ga molimo, tem silneje mu kličemo; Poberi se, satan!

(Nadaljevanje s prve strani).

svobodno ljubezen in druge take reči, ki so se doslej zdele očetu in vsem poštenim kristjanom kar nezaslišane. Možak ni še nikdar legel k počitku s tako tesnobo v srcu, kot tisti večer.

In prišel so še drugi udarci. Pri neki čistki mu je bila po nesreči ubita najmlajša hčerka, njegov najmlajši sinček je pa prišel ob vid.

To je bilo njegovo gorje, ali okrog njega daleč naokrog so bili še številni drugi slovenski ljudje, ki so hrepeli po svobodi in jih je po »Osvobodilni

CIRIL SMREKAR - UJET

Te dni so ujeli Cirila Smrekarja iz Volč, ki je lani v avgustu nastavljal v domobrantsko vojašnico v Tolminu peklenški stroj. Sedaj leži težko ranjen v Tolminu in se baje zelo kesa svojega greha.

Mi pristavljamo samo tole: Božji mlini meljejo počasi, toda...! Smrekar je sam sebi napisal težko obsodbo že s tem, da je hotel uničiti pedsdeset življenj najbolj klenih, zavednih in junaških tolminskih borcev. Tek časa ne more njegove obsodbe zabrisati!

IZ ZUNANJEGA SVETA

LONDON

Angleški tednik »New Chronicle« toži v eni svojih zadnjih števil, da med sovjetskimi in angloameriškimi vojaki ni nobenega uspešnega sodelovanja več. Generali zahodnih sil niso niti vedeli, kdaj so Sovjeti začeli z zadnjo ofenzivo. Stalin Churchila in Roosevelta ne obvešča o svojih načrtih. Zavezniški dopisniki se na vzhodnem bojišču ne smejo pokazati. Zaradi tega nerazumljivega sovjetskega ravnanja ni moči dosti upati o skupni organizaciji bodočega miru.

ATENE

O strašnih pokoljih grških komunistov so Angleži izdali Belo knjigo in s tem hoteli pokazati, kot da so ti strahotni zločini komunistov resnica šele sedaj, ko so jih oni odkrili. Take Bele knjige bi lahko Angleži izdajali povsod, kjer so imeli oblast Sovjeti ali pa njihovi plačanci. Mi imamo v svoji knjigi in Črne bukve in to še iz... ko so Angleži o naših komunistih govorili, da so to narodna vojska in niso o njihovih zločinih marali še ničesar slišati.

»Najpodlejšo in najbolj umazano družbo« — so angleški vojaki v Atenah imenovali grško OF, ko jih je angleški delavski prvak Citrine spraševal, kaj mislijo o tolovajih.

ROMUNIJA

Voditelj romunskih kmetov Maniu, ki je v glavnem s svojo politiko omogočil zasedbo Romunije po Sovjetih, je poslal zdaj, ko so ga boljševiki vrgli iz vlade, Angliji in Ameriki pritožbo, da se Sovjeti ne drže določil premirja, da neprenehoma kršijo romunsko neodvisnost in ogražajo samostojnost države. Hkrati je zaprosil Angleže in Amerikance za nujno pomoč.

Fronti« doletelo enako ali še hujše gorje.

In mož je šel vase in je mnogo noči prebdel ob misli: »Tako si pa te reči nisem predstavljal...«

Vsakokrat ko je gledal oslepelega otroka, mu je vest očitala: »Glej, to je kazen za tvojo zakrivljeno slepoto...« In truden je bil do smrti od neizmerne bridkosti, da ni mogel popraviti zla, ki ga je svojim in vsemu narodu prizadjal, ker je poslušal lažnivce, ne pa vere in pameti...

KANADA

Kanadski škofje so objavili skupno pastirsko pismo proti verskemu in duhovnemu nasilju Sovjetov nad Poljaki in proti razdelitvi Poljske. Škofje zahtevajo od Amerike in Anglije, naj zavezita razmah brezverskega komunizma.

GRČIJA

Po ponovnih in dolgotrajnih pogajanjih med predsednikom grške vlade Plastirasom in grškimi komunisti zopet ni prišlo do nobenega sporazuma. Protikomunistično usmerjeno prebivalstvo Aten glasno protestira po atenskih ulicah proti sporazumu s komunisti, katerim daje najstranotnejša imena, kot so: izdajalci, ubijalci in zavezniki Bolgarov. S tem je prebivalstvo dokazalo, da je čisto drugače usmerjeno, kot so trdili Elaso-ovci. Ljudstvo tudi zahteva, da se nadaljuje boj proti komunizmu do njihovega popolnega poraza.

BEOGRAD

Ribnikar, član komunističnega odbora osvoboditve Beograda, je odgovoril ameriškemu državnemu podtajniku Grewu, ki je prvi dal v javnost, da Sovjeti ne marajo pustiti dopisnikov ameriških listov v po njih osvobojene balkanske dežele. Ribnikarjev odgovor se glasi, da samo dopisniki tistih listov, ki nimajo zvez z »izdajalskimi emigrantskimi krogi«, lahko pridejo v Beograd. Hkrati pa je Ribnikar protestiral proti temu, da Združene države ne pustijo komunističnih belgrajskih časnikarjev v Ameriko.

Zakaj je komunistom nujno potrebno nasilje?

Komunizem hoče na vsak način zavladati svetu in ga usuznjati mednarodnim zločincem, ki ga hočejo »osrečiti« s svojo diktaturo. Zmagati pa ne morejo z idejami, ker jih pač nimajo. Vse njihove ideje, v kolikor so dobre, so vzete iz krščanstva. Iz komunizma kot takega ni prišla niti ena zdrava misel, ki bi bila nova in njemu lastna. Kvečjemu to mu lahko priznamo, da je gotove misli bolj podčrtal, dočim so se prej preveč pozabljale. Ker torej nima svojih idej, se z njimi tudi ne more uveljavljati. Zato mu ne ostane nič drugega kakor nasilje, če hoče zmagati. Nasilje mu je potrebno zlasti proti krščanstvu; kajti kakor Judje, tako se tudi komunisti ne morejo ustavljati Dubu, ki veje iz krščanstva. Zato škripljejo proti njemu z zobmi in ga ometa vajo s kamenjem kot nekoč Judje sv. Štefana.

ZANIMIVO ZA VSE

SOČA. — Naš list je še pred kratkim prinesel vest, kako se je tov. Dorjan, to je Pepi Špunterjev iz Bovca, tako upijanil, da je ležal v nezavesti na tleh. Zaradi tega je bil degradiran: Iz okrajnega načelnika je postal navaden rokovnjač. Ta novica v Tolminskem glasu je bivšega načelnika tako razkačila, da mu je obraz shujšal kakor Kajnu. Celo njegova hčerka tov. Živa je morala izginiti pred njegovo jezo in ihto. Tudi njegova žena Liza je bila zaradi te novice ihtava in ni čudno, da se je zelo sramovala. Prej se je ponosno zibala po Bovcu, češ jaz sem pa žena okrajnega načelnika. Sedaj hodi s sklonjeno glavo in s povešenimi očmi. Oprostite nam, tov. Dorjan in tov. Liza, če smo priobčili novico, ki se tiče vaju. Ne preklinjajta nas preveč, bomo pa nekoliko popravili to novico s tem, da danes povemo še to, kar smo zadnjič pozabili. Tov. Dorjan ga je namreč ob priliki omenjene pijanosti naredil — naj povemo kar po tolminsko — v hlače! Tovarišice same, ki so zaradi tega imele veliko opravljanje z njim, so to povedale.

SOLKAN. Pri nas se živo blešči že nekaj let zvezda prve velikosti OM. Okrog nje se pa vrti nemalo odličnih trabantov, ki prejemale od nepremičnice čudovito svetlobo. In ta svetloba je tako navdušenje za OF, da v njej ne vidijo nobene nepopolnosti, kaj šele da bi v njej spoznali za narod, vero in vse dobro najbolj škodljivo gibanje. OF je zanje vse, in kar ni OF je zanje utelešeno zlo-od domobranstva preko vseh drugih „belogardistov“ in do takih domobranstevu sovražnih elementov, ki sovražijo ogenj, a istočasno tudi gasilce, ki bi ga radi pogasili.

Zaljubljenost tega ozvezdja z velikim začudenjem opazuje vsa vas. Komunisti se mu smejejo, ker mu s tako zvestobo služi, čeprav trdi, da ni za komunizem, ampak samo za narod in njegovo svobodo. Le oglejmo si malo to ozvezdje, da nam bo slepa zavervanost v OF bolj očitna. Zvezda vodnica se zanima za slovensko šolstvo in zbira blizu in daleč učiteljske moči za bodočo komunistično šolo, ne, za „slovensko šolo“. Za pravo slovensko šolo, ki bi jo Solkanci lahko že danes imeli, pa prav nič ne stori, ampak jo po navodilih iz gozda ovira.

Najstarejši trabant pošilja otroke rajši v laško kot v slovensko šolo, čeprav je g. polbog Bevk slovesno povedal v svojem Partizanskem dnevniku, da so starši, ki pošiljajo otroke v laške šole, skoraj pravtako veliki izdajalci, kakor tisti, ki jih pošiljajo v slovenske; pravi rodoljub mora pač čakati na mednarodno komunistično esperanto šolo.

Med trabanti čudovite zvezde je tudi družina neke nune, čeprav bi morala dobro vedeti, da komunistična OF pripravlja tudi nunam kroglo v tilnik.

Z enako vrtoglavo plešejo okrog istega sonca nekateri petični ljudje, kakor gostilničarji, peki in trgovci, kakor da bi ne vedeli, da take ljudi smatra komunistična OF za parasite, ki v novem „naddemokratičnem“ redu nimajo mesta; pletejo si pač bič, ki so ga morda zaslužili. Tu jdo bi tudi trabanta velikega junaštva, ki se je včasih kot uradnica laškega županstva sramovala pokazati, da je Slovenka, in tudi sedaj rada služi po Bevkovo „okupatorjeve judežve

groše“, a je ni sram istočasno psovati z „izdajalci“ učitelje in časnikarje, ki se prizadevajo za slovensko vzgojo ljudstva in za vse njegove pravice.

Med iste trabante spada tudi tista ženska papiga, ki s poudarkom neke posebne duhovitosti rada pripoveduje vsakovrstne izmišljene zločine na račun slovenskega domobranstva. Prav posebno rada pripoveduje, da domobranci pobijajo poštene Slovence „v imenu Kristusa Kralja“.

Naj ve ta OM trabantarija, da nismo še vsi Solkanci zgubili pameti in da nam ta druhal že kar preseda. Pazljivo zasledujemo vse njene korake in tehtamo njena dejanja in besede.

OF je komunistična. To ve že vsak otrok in to mora vedeti tudi banda okrog OM. Izgovora, da je kdo za OF, pa da ni za komunizem, danes slovensko ljudstvo ne prizna več. Vsak simpatizer OF in vsak pomočnik te narodne škodljivke je zločinec in treba bo z njim temu primerno postopati.

To naj bo zadnji opomin.

BOVEC. — Tudi mi želimo, da bi k nam prihajal Tolminski glas. Prosimo kobariske domobrance, da pošljejo vsaj nekaj izvodov vsake številke k Schettinju v Bovec, kjer prodajajo tudi Goriški list. Komunistične literature smo po večini že naveličani, njihove lačne vojske pa še bolj. Manjka nam organizatorja, ki bi našim fantom povedal vso resnico o zlagani in komunistični OF. V enem nastanku, delovanju in cilju smo jim pripravili, da bi vstopili v domobranske vrste, ter se tako borili za resnično svobodo našega naroda.

MODREJCE. — Neki kmet iz Lokovca je prišel vprašat k Burnikovim, kje je njihova Mira. Poslal ga je neki politikomisar, ki se je izrazil, da tako sladke ljubice še ni imel. Povedali so mu samo to, da je Mira tipkarica pri novem okrožnem komisarju Mirku Kapinovem iz Modrejca, ki uraduje v Tribuši. O Mirkotu pa je znano, da je napredoval. Povišali so ga iz Dolenje v Gorenjo Tribušo, pa tudi kuhinjo ima posebej. Tako se je vsaj njegova mati hvalila, ko je zbiralala po vasi živila zanj. Kar je ona nabrala, je nekdo peljal na vozu — pokrito s senom — čez Ponikve v Tribušo.

Domačini morajo nabrati za Mirka vsak teden petindvajset jajc od katerih nekaj gotovo odstopi tudi Miri. Mati je na sina ponosna zlasti zato, ker si je izbral tako pošteno tipkarico.

Štefajev pa je raznašal pozivnice za vstop v tolovaje, a se seveda ni nihče odzval. To ga je tako razjezilo, da se je še sam zatekel v službo okupatorja in šel kopat strelske jarke na Pilance.

ZATOLMIN. — V Zatolminu so tolovaji na mestu ubili nekega fanta, ker se je branil vstopiti v NOV, tri so pa s silo odpeljali.

STARO SELO. Pod Matajurjem so domobranci ujeli Žolnirjevega iz Starega sela, ki je bil pri propagandnem odseku IX. korpusa. Na glavi je imel titovko, s seboj je nosil pisalni stroj, ni pa imel nič orožja. Ko so ga fantje spraševali, kako to, da je brez puške, je odgovoril: Kako naj bi mi jo pa tovariši dali, če jih nimajo!

SV. LUCJA. Po dolgem in trudapolnem iskanju smo dognali, da je Jelieva hiša zbirališče vseh svetolucijskih komunističnih kurirk, teren in ofarskih simpatizerk. Gospodična Anica je voditeljica in posredovalka rdeče literature in če bi kdo v zgodnjem jutru prišel v to javno hišo, bi utegnil v spalni sobi tovarišice opaziti cele kupe komunističnih letakov.

Tov. Ana sploh dobro skrbi za tovariše! Za en poljub, za eno besedo, za eno medeno noč (in še za kaj drugega) ji da narafumirani bratec z juga celo lastne spodnje hlače (če jih še ima).

Pazi se, tovarišica! Naši fantje delajo počasaj, a gotovo!

LOKOVEC. Pri nas je komandant tovarišev Šuligoj Jože, glavni in najbolj zagrižen komunist pa je Vinkler Dore. Ker ni tobaka, si pomagata kar z orehovim listjem. Nenehoma nam govori, da bodo zmagali Rusi, pa tudi to trdi, da bo treba udariti po Angležih, ker so kapitalisti in zatirajo proletarce. Ker soli sploh ne dobimo in moramo jesti vse neslano, želimo da bi bil čimprej konec te neslane svobode.

Še to: Danica Vončina, ki je prav tako kot mnoge druge nosna z nekim poročenim tolovajem, bi šla tudi rada tja v Cerkno, kjer veliko število tovarišic pričakuje poroda. Morda je čitala v Tolminskem glasu, da so tovariši nabirali zanje kokoši, pa je tudi njej zadišala juhica. Vso srečo ji želimo!

DABER. Ivanove naj se dobro pazijo in naj krotijo svoje navdušenje za lačenbergarje, ker pač dobro vedo, kako s tem uničujejo našo vasico. Upamo, da bomo lahko v kratkem poplačali njim, kakor tudi Petračevi Tončki, Žefovi Ivanki, Valentinovi Klari in Marjani.

TRNOVO pri KOBARIDU. Tudi našo vas so prišli obiskat tolovaji. Prav pošteno so oropali mlekarico in več družin, pa tudi veliko število živine je moralo iz hleva z njimi.

ROČINJ. Tovarišica Planinka — Malnič Lidija — je pobirala denar za tolovajski rdeči križ. Ročinjci pa so seveda navdušeni za NOV in POJ marsikaj darovali. Toda tov. Planinka je odšla z nabranim denarjem na Kamreško, kjer je z istim denarjem priredila ples in gostijo za tovarišice in funkcionarje.

Šuligoj Jožef je tako dolgo miniral ceste, dokler ni samega sebe pošteno obstrelil. Pošteni ljudje vidijo v tem kazni božjo.

BRDA. Naši možje in fantje so se dolgo časa branili in upirali raznim mobilizacijam, sedaj pa so jim tovariši zagrozili z Gradnikovo brigado in z najhujšimi kaznimi, tako da so jih nazadnje res primorali v gozdove. Slišimo pa že, da so tam tako nezadovoljni, da se komisarji boje splošnega upora.

KANALSKI LOM. Ubogi Cungar Janez, ki je brez obleke in brez cevčev, je nekega večera, ko je zasljal v zraku brneti letala, zapalil veliko kopo sena. Ljudje so se mu čudili in ga spraševali, zakaj to dela. Odgovoril je, da bi rad, da bi mu Angleži poslali obleko in cevčje.